

manden, der ogsaa har at godfænde Auktionsbetingelserne. Det har været taget under Overvejelse, om man ikke skulde overlade Afgørelsen i begge disse Tilfælde til Politimesteren, men da vi efter Konference med Justitsministeren fandt, at han ikke ønskede Forandringen, og vi ikke lægge stor Vægt paa den, have vi ikke stillet noget Ændringsforslag i saa Henseende. Til § 12 have vi under Nr. 28, 29 og 30 stillet 3 Forslag, der alle er Redaktionsændringer.

Seg kommer dernæst til § 13, om hvilken der fra forskellige af Tingets Medlemmer ved 1ste Behandling fremkom Bemærkninger, nemlig med Hensyn til Størrelsen af den der fastsatte Bjærgeløn: $\frac{1}{3}$ af Beløbet. § 13 handler jo om de Tilfælde, hvor ingen Gjer melder sig, og saa opstilles samme Regel, som med Hensyn til Hittegods, at $\frac{1}{3}$ tilfalder Bjærgeren. En Betænkelighed, som frembød sig der, var, at dette ikke var ganske i Overensstemmelse med Søløvens Bestemmelse, idet efter denne Bjærgelønnen efter Omkændighederne kan blive over $\frac{1}{3}$. Tilfældet vil vistnok ikke være meget praktisk, men det kan ikke nægtes, at det kan forekomme, navnlig under det i § 14 omhandlede Forhold, og vi have derfor troet, at vi maatte søge at finde en Redaktion, hvorved vi naaede i det væsentlige, hvad Forslaget tilsigtede, uden at komme i Strid med Søløven, og det have vi ment kunde ske paa den Maade, at der gives vedkommende Valget imellem, om han som Bjærgeløn vil modtage $\frac{1}{3}$ af Værdien eller vil have den fastsat i Overensstemmelse med Reglerne i Søløven, altsaa ved Retten, i hvilket Tilfælde han kan faa over $\frac{1}{3}$, men hvor han ogsaa kan faa mindre. Jeg tror, at naar der henses til den Risiko, han her løber, eller de Omkostninger, han udsætter sig for, vil der ikke blive restt Spørgsmaal ved Domstolene uden i saadanne Tilfælde, hvor han maa have grundet Aarsag til at vente mere end $\frac{1}{3}$. Jeg haaber derfor, at denne Forandring ikke vil vække nogen Betænkelighed hos den højtærede Minister. — Da der saaledes kan forekomme Tilfælde, hvor der bliver anlagt Sag, have vi foreslaaet, at det skal være Amtmanden, der paa det offentlige Vegne skal modtage Søgsmaalet. — Forslaget under Nr. 32 er en Redaktionsændring. Ændringsforslag under Nr. 33 følger vist temmelig af sig selv; der gives en Bestemmelse om, at det maa være en Betingelse for, at Bjærgerne kunne faa deres Part udlagt i natura, at de have besluttet sig til at vælge en Tredjedel. Vælge de at gaa til Domstolene, kan man jo ikke opsætte Salget saa længe, saa bør

Tvangssalget foretages for at se, hvor megen Værdi det reddede har, og Domstolene kunne derefter tage deres Bestemmelse om, hvad Bjærgerne passende skulle have. — Ændringsforslag under Nr. 34 følger formentlig af sig selv. — Forslaget under Nr. 35 er foranlediget ved en lignende Betragtning som den, der gav Anledning til Ændringsforslag under Nr. 31, nemlig Ønsket om at holde sig til Søløvens Bestemmelser, saaledes at de ske fuld Fyldest; af Hensyn dertil har man foreslaaet, at naar Bjærgerne ikke kunne enes om Bjærgelønnenes Fordeling, skal der forholdes efter Søløvens § 228.

Saa komme vi dernæst til § 14, der taler om, hvad der bjærges i aaben Sø, og siger, at det skal afleveres til Politiet. Smid- lertid bør der dog gøres den Undtagelse, at enkeltvis bjærgede Stykker Braggods, der bjærges ind til Kysten, kunne afleveres til Strandsfogden, noget, som vistnok ogsaa nu forekommer i det praktiske Liv. — Forslaget under Nr. 37 er en Redaktionsændring. — Ændringsforslag under Nr. 38 er stillet under Forudtæning af, at Ændringsforslag under Nr. 31 bliver vedtaget og dermed Bestemmelsen om, at Amtmanden kan stævnes paa det offentlige Vegne, thi saa bør der naturligvis ogsaa i § 14 være en hertil sigtende Bestemmelse.

Endelig har jeg tilbage Ændringerne til §§ 16 og 17 om de Dagpenge, som Politimesteren og Toldofficerterne skulle have. Det forekommer os, at Diæterne efter Omkændighederne blive for smaa, saaledes som de ere foreslaaede i Loven, idet det nemlig kun er for hver fulde 6 Timer, der tilstaas 3 Kr. Har en Politimester altsaa været borte fra Hjemmet 10—11 Timer, faar han kun 3 Kr. Vi have troet, at der var god Grund til her at sætte de samme Regler, som findes i Epidemiloven, ganske i Almindelighed 6 Kr. i Dagpenge. Dette Arbejde, der her paahviler Politimesteren, er langt mere byrdefuldt end det, han har, naar han er Formand for den overordentlige Sundhedskommission, hvortil kommer, at han her i Reglen maa føre en Skrivel med sig, som ogsaa skal underholdes. Vi have derfor forandret Bestemmelsen i § 16 i Overensstemmelse med Epidemiloven. — § 17 bliver ogsaa dermed forandret, saaledes at vi da Dagpengene blive noget højere, have troet at burde sætte en noget anden Grænse end den, Lovforslaget har med Hensyn til de Toldofficerter, der skulle nøjes med halve Diæter, idet vi have sat fulde Diæter til de 3 første Lønningsklasser og halve Diæter til 4de Lønningsklasse og dem, der ere derunder. — Med disse Bemærkninger skal jeg